

Kuhu püstitada mälestussammas?

19. jaanuari «Viru Sõnas» võis lugeda rajooninõukogu istungjärgu otsust püstitada Emumäele stalinismiohvrite mälestussammas Rakvere rajoonist küüditatute ja kohtuväliselt represseeritute mälestuse jäädvustamiseks. See sõnum tekitas tunde, et meie rajoonis on tehtud üks väga õige otsus.

Looduslikult on Emumägi kaunis paik. Selle tipul olles tekib südamesse ülev tunne, vaadates ilusat Virumaad. Seal avaneb vaade veel Järvamaale ja Laiuse voorele. Seega avardub vaade ka naabritele.

Lugedes 28. jaanuari «Viru Sõnas» Peep Kärbi artiklit «Kas ikka Emumäele», tuli mõte, et nüüd algab sama lugu nagu Tallinnas «Estonia» teatrihoonele ja Muuga ringrajale paiga leidmisega.

Kui midagi Emumäe kahjuks räägib, siis vahest tõik, et see on rajooni keskusest kaugel. On tõesti, kuid see oleks ka samba asukohta ainus miinus. Kui arvestada aga tänapäeva liiklemisvõi-

malusi, ei peaks olema Emumäele pääsemiseks takistusi. Sinna ei sõideta meelelahutust otsima, vaid vaikselt lähedasi inimesi mälestama. Võiks mõelda kunagi ka väikese memoriaali ehitamisele, kui oleme juba rikkamad, sest ruumi leidub seal küllaldaselt.

Kui P. Kärp kirjutab, et samba asukoht võiks olla Rakvere Vallimäel, siis tundub, et Vallimägi saab küll üle asustatud lossivaremeid ju taastatakse edasi inimestele kooskäämise paigaks. Seal on ka laululava, kus peetakse nii laulupidusid kui ka suuri kontserte. Need on alati väga rahvarohked. Kui nüüd püstitada veel Vallimäele kuhugi mälestussammas (ruumi ju on), siis pole sellele asukoht ikkagi õige.

Püha mälestuspaik ja samal kõrval estraadilava — kas see ikka sobib?

Olgu Emumägi paljudele kaugelge paik, kuid seal on alati pühalik rahu. Seda inimene ju sinna minnes ootab ja vajab.

Võib arvata, et Salla kandi rahvas suhtuks suure lugupidamise ja hoolitsusega mälestussambasse ja selle ümbrusesse. Oli ju omal ajal Salla vallas väga palju süütlult kannatajaid.

H. AARJA